

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518206083
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7518206083.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Olgy Mičietovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48 proti žalovanej I. W., nar. XX.X.XXXX, G. XX, o zaplatenie 3.020,11 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, 20Csp/592/2018 z 21. marca 2019

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch II. a III. a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec späť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (v ďalšom „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) predmetným rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 18,- eur zastavil (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a stranám náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 3.020,11 eura spolu s úrokmi z omeškania z titulu nevrátenej pôžičky.

3.1. Súd citujúc §§ 657, 158 ods. 1, 52 ods. 1 až 4, 53 ods. 9, 565, 100, 101 a 103 Občianskeho zákonníka ako i § 1 ods. 2 a § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že si žalobca uplatnil voči žalovanej nároky z uzavretej Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky z 3.10.2014. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanej úver v sume 3.000,- eur, ktorý sa zaviazala žalovaná splatiť v pravidelných mesačných splátkach, pričom žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas a právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák. úver predčasne zosplatnil.

3.2. Žalovaná na pojednávaní vzniesla námietku premlčania. Pri jej posúdení vychádzal súd zo znenia § 103 veta druhá Obč. zák. ako osobitného pravidla pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu, uviedol súd, teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Uzavrel, že v danom prípade, ak právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru 19.11.2015 pre nezaplatenie splátky č. 7, čo mal za preukázané z predloženej upomienky, premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej k 20.7.2015 a to podľa prehľadu splátok a úhrad. Odo dňa 21.7.2015 tak začala plynúť 3 - ročná premlčacia doba, ktorá uplynula v pondelok dňa 23.7.2018. Žaloba bola doručená súdu až dňa 1.10.2018 a preto súd považoval nárok žalobcu za premlčaný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

3.3. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že stranám náhradu trov konania nepriznal s tým, že neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a ani jej žiadne trovy nevznikli.

4.1. Proti rozsudku, podaním doručeným súdu elektronicky 30.4.2019, podal odvolanie žalobca a to podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP napadol ho vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a v súvisiacom výroku III., ktorým rozhodol o trovách konania.

4.2. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania, pričom pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovanej adresovaný súdu a na jeho návrh, aby rozhodol spor rozsudkom pre uznanie nároku. Poukázal na to, že žalovaná v podaní adresovanom súdu 25.1.2019 uviedla, že uznáva svoj dlh a požiadala o primerané splátky. Mal za to, že z vyjadrenia žalovanej nie je možné dospieť k inému záveru ako k tomu, že žalovaný nárok uznala. Poukázal na to, že v podaní z 18.3.2019 navrhol rozhodnúť spor rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. Mal za to, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku a súd prvej inštancie mal tak rozhodnúť bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva.

4.3. Pre prípad, ak by sa odvolací súd nestotožnil s odvolaním čo do rozhodnutia rozsudkom pre uznanie nároku, uviedol žalobca, že napáda rozsudok pre nesprávne právne posúdenie, že je uplatnený nárok v celom rozsahu premlčaný (odsek 31. odôvodnenia rozsudku). Ak by súd správne posúdil premlčanie pohľadávky, použil by § 103 veta prvá Obč. zák. na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatnenia celého úveru, t.z. premlčaniu by vzhľadom na začatie sporu 1.10.2018 mohli podliehať splátky splatné od 20.7.2015 do 20.9.2015, ktoré žalovaná čiastočne zaplatila pred podaním žaloby, čo uviedol, že preukazuje predložený prehľad splátok a úhrad a premlčanie zosplatneného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.10.2015 a nasl.) by posúdil podľa § 103 druhá veta Obč. zák. Uviedol, že žalovaná nerozporovala, že úver bol zosplatnený listom z 29.11.2015 ku dňu 19.11.2015, a to pre nezaplatenie splátky splatnej 20.10.2015, predchádzajúcej zosplatneniu pohľadávky. Žaloba bola podaná na súde 1.10.2018 a teda, tvrdil žalobca, časť zosplatneného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.10.2015 premlčaná nie je, keďže nárok bol uplatnený v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá pre predčasne zosplatnenú časť úveru začala v zmysle § 103 druhá veta Obč. zák. plynúť od 21.10.2015. Žalobca namietal, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich.

4.4. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 17Co/228/2016-74, z ktorého citoval, taktiež aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/44/2018-110 z 30.4.2018.

4.5. Podporne odkázal aj na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21Cdo/456/2006, podľa ktorého k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť pred tým ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi. Taktiež poukázal na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21Cdo/426/2005, podľa ktorého „splatnosť celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nastáva až okamžikom, kedy veriteľ dlžníka o jej zaplatenie požiadal, nie okamihom kedy tak v súlade so zmluvným dojednaním urobiť mohol“. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a zaviazal žalovanú zaplatiť mu 3.002,11 eura spolu s úrokmi z omeškania, a to v mesačných splátkach vo výške po 90,- eur.

5. Žalovaná na výzvu súdu, aby sa k odvolaniu vyjadrila, reagovala podaním z 3.6.2019, a to nepoprela, že si peniaze požičala, a ani že ich v riadnych splátkach nevrátila, nakoľko sa dostala do platobnej neschopnosti. Uviedla doslovne: „Bolo to už dávno, čo som si požičala, čo ma neospravedlňuje. Ešte v októbri 2014 a keď bola splatnosť úveru vyhlásená v novembri 2015, tak predsa premlčacia doba do podania žaloby nadobudla právoplatnosť. Keď bola podaná žaloba na súde, prečo mi 8.1.2019 došla posledná možnosť vrátiť dlžnú sumu aj s príslušenstvom do 14.1.2019.“. Vyjadrila ľútosť, že svoju životnú situáciu musela riešiť na dlh spoločnosti, nie kvôli sebe, ale kvôli jej deťom. Sumu 90,- eur, ktoré navrhol žalobca (ako sumu mesačnej splátky), uviedla, že nemá, lebo jej toľko neostane ani na živobytie. Navrhla nech spravodlivo rozhodne súd.

6. Žalobca v odvolacej replike doručenej súdu 7.10.2019 (na urgenciu odvolacieho súdu) uviedol, že sa pridrižiava ním uvedených námietok v odvolaní z 29.4.2019.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania žalobcu, ktoré bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355-358 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§§ 380 a 365 CSP) vymedzenými žalobcom, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (ako i konanie, ktoré mu predchádzalo) a dospel pri tom k záveru, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia vznesenej

námietky premlčania (konkrétne otázky začatia plynutia premlčacej doby) súdom prvej inštancie je odvolanie dôvodné, preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c/ a § 391 ods. 3 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8.1. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie, t.z. k danosti odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, dochádza keď na zistený skutkový stav súd neaplikuje príslušnú právnu normu (úplne ju opomenie aplikovať), alebo aplikuje nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretuje, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikuje.

8.2. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne zvolil a interpretoval ust. § 103 veta druhá Obč. zák., avšak uzavrel, že ak právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru 19.11.2015 a to pre nezaplatenie splátky č. 7 zročnej k 20.7.2015, začala plynúť premlčacia doba odo dňa jej zročnosti (nezohľadniac zároveň znenie § 53 ods. 9 Obč. zák.), potom toto ustanovenie (§ 103 veta druhá) v spojení s ustanovením § 53 od. 9 Obč. zák. nesprávne interpretoval.

9. Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Zákonom č. 379/2008 Z.z. bolo s účinnosťou od 1. novembra 2008 zavedené do Občianskeho zákonníka (na ochranu spotrebiteľov ako tzv. slabšej zmluvnej strany) o.i. i ustanovenie (v súčasnosti § 53 ods. 9), ktoré uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Obč. zák., žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, v prípadoch plnení zo spotrebiteľských zmlúv, podmieňuje uplynutím najmenej troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. V zmysle tejto právnej úpravy je teda možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky, posunutá až na čas po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (za súčasného splnenia ďalšej podmienky - a to upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva). Je preto v takých prípadoch potrebné zohľadniť, že veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškание s ktorou sa má stať splatným celý dlh (do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej, ak upozornil dlžníka na túto možnosť aspoň 15 dní pred vyhlásením).

14.1. Súd prvej inštancie vychádzal v danom prípade z ustáleného skutkového stavu, ktorý nebol medzi stranami sporný, a to že žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- eur, pri splácaní ktorého žalovaná nedodrжала svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas v dohodnutých mesačných splátkach, v dôsledku ktorej skutočnosti právny predchodcu žalobcu vyhlásil ku dňu 19.11.2015 predčasnú splatnosť úveru. Žalovanú o tom informoval písomným oznámením z 29.11.2015.

14.2. Z predloženej upomienky z 28.9.2015 (odkaz súdu na č.l. 11 spisu) a z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej 20.7.2015, ktorú mal za takú, pre ktorú právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru (podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

14.3. Keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach a stal sa pre neplnenie splátok predčasne splatným celý dlh, súd pri posúdení otázky premlčania na základe žalovanou vnesenej námietky, aplikujúc ust. §§ 100, 101 a 103 veta druhá Občianskeho zákonníka vychádzal z toho, že trojročná premlčacia doba

začala plynúť 21.7.2015 a uplynula 21.7.2018, a teda žaloba podaná na súde 1.10.2018 bola podaná oneskorene a nárok žalobcu mal súd za premlčaný.

14.4. Takýto postup súdu odvolací súd vyhodnotil ako nesprávny.

15. Posúdenie otázky začatia plynutia trojročnej premlčacej doby pri predčasnej zročnosti celého dlhu vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy, pôvodne splatného v mesačných splátkach, ku ktorej predčasnej zročnosti došlo pre nesplnenie dohodnutých splátok, tak ako bola posúdená súdom prvej inštancie, nemôže byť právne správne. Viedlo by k situácii, že premlčacia doba na zaplatenie celej pohľadávky naraz pre nesplnenie niektorej splátky, t.j. premlčacia doba tzv. zosplatennej pohľadávky (pôvodne splatnej v splátkach, väčšinou mesačných), začala by plynúť skôr než nastala jej zročnosť/splatosť. Avšak pohľadávka veriteľa na zaplatenie celého dlhu, resp. jeho právo na zaplatenie celej pohľadávky naraz, vzniká až uplatnením takéhoto práva veriteľa a to postupom podľa § 565 Obč. zák.

16. Odvolací súd má za to, že v prípade otázky začatia plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vychádzať len z aplikácie ustanovenia § 103 veta druhá Obč. zák. bez súčasného zohľadnenia osobitosti vyplývajúcej pre spotrebiteľské zmluvy z úpravy § 53 ods. 9 Obč. zák. Podľa odvolacieho súdu, v prípadoch dlhov zo spotrebiteľských zmlúv, pri posúdení otázky začatia plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. § 103 veta druhá Obč. zák. iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 Obč. zák. a ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. pri jeho výklade.

17.1. Zachovanie zákonného postupu veriteľa (ako dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka), kedy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, to znamená právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky naraz pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva), nemôže viesť pri posudzovaní otázky začatia plynutia premlčacej doby pri zosplatení dlhu k záveru, k akému došiel súd prvej inštancie, t.j. že splátkou, pre ktorú sa stal splatným celý dlh, je nesplnená/nezaplatená splátka od omeškania so zaplatením ktorej uplynuli najmenej 3 mesiace a teda od jej zročnosti, pri uplatnení práva veriteľa na zaplatenie celého dlhu, plynie trojročná premlčacia doba.

17.2. Dochádzalo by tak k nezákonnému „skráteniu“ trojročnej premlčacej doby o predmetné tri mesiace (ktoré musia uplynúť podľa § 53 ods. 9 Obč. zák.) a porušeniu práva veriteľa na uplatnenie svojho nároku v zákonnej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá je stanovená v § 101 Obč. zák.

17.3. Bolo nelogické a časovo paradoxné, pokiaľ by premlčacia doba zosplateného dlhu mala začať plynúť už dňom splatnosti nesplnenej splátky, ktorá bola splatná viac ako tri mesiace pred tým, ako mohlo dôjsť k zosplateniu dlhu, teda premlčacia doba by začala plynúť o tri mesiace skôr, ako si veriteľ mohol uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zosplateného dlhu na súde. V takom prípade by začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádzalo právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde a prakticky skrátilo zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba, ktorá má byť podľa § 101 Obč. zák. trojročná, by bola skrátaná o tri mesiace).

18. Podľa odvolacieho súdu, pri stanovovaní začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 veta druhá Obč. zák. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal zročný celý dlh, v prípadoch spotrebiteľských zmlúv, nemožno vychádzať iba z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale pri jeho výklade je potrebné zohľadniť špeciálnu úpravu obsiahnutú v § 53 ods. 9 Obč. zák., v dôsledku čoho sa v týchto prípadoch k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej plnením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 Obč. zák. (rovnako ako ani § 565 Obč. zák.) explicitne nepočíta.

19. Pri zohľadnení potreby uplynutia troch mesiacov, premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Obč. zák.) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na úpravu § 53 ods. 9 Obč. zák. až uplynutím troch mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Inak povedané, za splátku, ktorá vyvolala zosplatenie je potrebné považovať až v poradí tretiu (nezaplatenú) splátku, poslednú zročnú splátku pred zosplatením.

20. Aj keď súd prvej inštancie v súvislosti s posúdením začatia plynutia premlčacej doby v danom prípade, tak ako jej začiatok posúdil, poukázal na konkrétne rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/233/2016 a 6Co/77/2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/34/2018,

odvolací súd má za to, že sa nejedná o ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR, pretože žalobca v odvolaní poukázal na iné (a predložil iné) konkrétne rozhodnutia súdov, v ktorých otázka začatia plynutia premičacej doby v obdobných veciach bola posúdená inak (rozhodnutia Krajského súdu Prešov 10Co/73/2018, Krajského súdu Nitra 9Co/216/2018 a Krajského súdu Bratislava 10Co/88/2018), ku záverom ktorých rozhodnutí, vzhľadom na vyššieuvedené sa prikláňa i tunajší odvolací súd. Súčasne na podporu prezentovaného (odlišného) právneho názoru poukazuje i na rozhodovaciu prax tunajšieho odvolacieho súdu, napr. rozhodnutia 6Co/98/2019, 11CoCsp/10/2020, 9CoCsp/6/2020, 6Co223/2019.

21.1. Ak teda v danom prípade súd za splátku, od zročnosti ktorej začala plynúť premičacia doba celej naraz zročnej pohľadávky, mal splátku zročnú 20.7.2015, vec nesprávne právne posúdil. Nezodpovedá ani vykonanému dokazovaniu, že by sa uvedeného dňa (20.7.2015) bola stala splatnou/zročnou celá žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu. Úver bol zosplatnený až listom právneho predchodcu žalobcu z 29.11.2015 ku dňu 19.11.2015, čo žalovaná nerozporevala. Nesplnenou splátkou, ktorá bezprostredne vyvolala zosplatnenie úveru bola až v poradí tretia splátka (od prvej nesplnenej splátky) zročná naposledy pred tzv. zosplatnením. V danom prípade to bola nesplnená splátka zročná 20.10.2015. Až od jej zročnosti začala plynúť premičacia doba celého predčasne zosplatneného dlhu.

21.2. Pri splátkach zročných pred uplatnením práva žalobcu na zaplatenie celej pohľadávky naraz - listom z 29.11.2015 ku dňu 19.11.2019, začala plynúť premičacia doba na ich plnenie jednotlivo vždy odo dňa ich zročnosti.

22. Keďže súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil určenie začatia plynutia premičacej doby tzv. predčasne zosplatneného dlhu a vyššieuvedené skutočnosti (body 16., 17., 18. a 19.) nezohľadnil, ani neposudzoval samostatné plynutie premičacej doby splátok jednotlivo splatných do tzv. predčasnej splatnosti celého úveru, a ani sa nezaoberal úhradami žalovanej vyplývajúcimi z prehľadu splátok a úhrad z dní 14.6., 15.11. a 15.12.2016 (t.z. úhradami vykonanými po zosplatnení), ani sa nezaoberal otázkou, či (nie) sú dané dôvody na povolenie plnenia dlhu žalovanej v splátkach (§ 232 ods. 3 CSP) a odvolací súd nemal za účelné v tomto smere dopĺňať dokazovanie, rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Pokiaľ sa týka námietky žalobcu, že súd nesprávne postupoval ak pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovanej z 25.1.2019 a na návrh žalobcu nerozhodol spor rozsudkom pre uznanie nároku, nemal ju odvolací súd za dôvodnú. Vyjadrenie žalovanej: „Uznávam, že som svoj dlh riadne a v dohodnutom čase nesplatila, nakoľko...“, nie je objektívne možné vyhodnotiť ako uznanie dlhu nakoľko žalovaná ani nešpecifikovala aký dlh - v akej výške a z akého právneho dôvodu uznáva a ani neuznala, že dlh zaplatí, a teda ak súd prvej inštancie na návrh žalobcu spor rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP nerozhodol, postupoval správne, nakoľko pre také rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky.

24. Po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne posúdi žalovanou vznesenú námietku premičania celého dlhu, pri ktorom posúdení v otázke začatia plynutia premičacej doby zosplatneného dlhu zohľadní právny názor odvolacieho súdu, bude sa zároveň zaoberať žalovanou po tzv. zosplatnení úveru zrealizovanými úhradami, a to zistí akým spôsobom - na úhradu ktorej časti dlhu (či samostatne v dňoch 20.7., 20.8., 20.9. a 20.10.2015 zročných nezaplatených splátok, alebo dňa 19.11.2015 zosplatneného celého dlhu) boli tieto započítané (pre posúdenie, či vzhľadom na plnenie žalovanej došlo alebo nedošlo k premičaniu týchto samostatne - do zosplatnenia dlhu splatných splátok) ako i vykoná dokazovanie potrebné pre prípadné určenie dlhšej lehoty na plnenie, prípadne povolenie plnenia dlhu žalovanej v splátkach.

25. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).